

TEXTE ADOPTATE

Ediție provizorie

P8_TA-PROV(2017)0491

Recomandare în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea obligațiilor fiscale și evaziunea fiscală

Recomandarea Parlamentului European din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală (2016/3044(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 116 și 226 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European¹,
- având în vedere Decizia sa din 8 iunie 2016 privind constituirea unei Comisii de anchetă pentru examinarea pretensei încălcări a dreptului Uniunii și administrării defectuoase în aplicarea acestuia în legătură cu spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală, precum și competențele, componența și mandatul comisiei²,
- având în vedere rezoluțiile sale din 25 noiembrie 2015³ și din 6 iulie 2016⁴ referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2015 conținând recomandări adresate Comisiei privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune⁵,
- având în vedere raportul Comisiei din 26 iunie 2017 privind evaluarea riscurilor privind spălarea banilor și finanțarea terorismului care afectează piața internă și sunt legate de activități transfrontaliere (COM(2017)0340);
- având în vedere exercițiul de inventariere și analiza lacunelor în materie de competențe

¹ JO L 113, 19.5.1995, p. 1.

² JO L 166, 24.6.2016, p. 10.

³ JO C 366, 27.10.2017, p. 51.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2016)0310.

⁵ JO C 399, 24.11.2017, p. 74.

ale unităților de informații financiare ale UE și obstacolele cu care se confruntă acestea în obținerea și schimbul de informații desfășurate de platforma unităților de informații financiare din UE, realizat de Platforma unităților de informații financiare a Uniunii Europene (Platforma FIU a UE) la 15 decembrie 2016,

- având în vedere proiectul de recomandare a Comisiei de anchetă privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală,
- având în vedere raportul final al Comisiei de anchetă privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală (A8-0357/2017),
- având în vedere articolul 198 alineatul (12) din Regulamentul său de procedură,

1. Generalități

1. constată cu îngrijorare că scandalul „Panama Papers” a zdruncinat încrederea cetățenilor în sistemele noastre financiare și fiscale; subliniază cât de importante sunt restabilirea încrederii publicului și asigurarea unor sisteme fiscale echitabile și transparente, precum și a justiției fiscale și sociale; invită, în acest sens, Uniunea Europeană și statele sale membre să pună în aplicare și să-și consolideze în mod corespunzător instrumentele juridice pentru a transforma secretul în transparență, cooperare reciprocă și schimb de informații, precum și să combată în mod mai eficient spălarea banilor și îndeamnă statele membre să-și simplifice sistemele fiscale pentru a asigura o mai mare echitate în domeniul impozitării și să investească în economia reală;
2. subliniază necesitatea urgentă de a redefini modelul de impozitare european pentru a limita concurența neloială între statele membre;
3. regretă numărul de cazuri de administrare defectuoasă pe care Comisia de anchetă pentru examinarea pretensei încălcări a normelor de drept sau a administrării defectuoase în aplicarea dreptului Uniunii în legătură cu spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală le-a descoperit în relație cu punerea în aplicare a legislației UE și subliniază puternica sa îngrijorare legată de încălcările celei de-a treia directive privind combaterea spălării banilor (a treia directivă CSB)¹ în ceea ce privește cooperarea din partea unităților de informații financiare (FIU); îndeamnă atât Comisia, cât și statele membre să-și consolideze eforturile, angajamentele, cooperarea și investițiile în resursele financiare și umane alocate pentru îmbunătățirea supravegherii și a aplicării normelor, nu numai în vederea prevenirii și combaterii mai eficace a practicilor ilegale, cum ar fi spălarea de bani, evaziunea fiscală și fraudă fiscală, ci și pentru a preveni și a combate evitarea obligațiilor fiscale și planificarea fiscală agresivă, care, chiar dacă sunt legale, contravin spiritului legii; reamintește principiul previzibilității acuzațiilor; invită Comisia și statele membre să asigure că orice încălcare a legii este pedepsită în mod cuvenit; insistă asupra rentabilității eforturilor în acest sens;
4. invită statele membre să adopte măsuri cu privire la cazurile raportate de spălare de bani și rapoartele de tranzacții suspecte în vederea efectuării unei anchete corespunzătoare de îndată ce autorităților le sunt aduse la cunoștință informațiile;

¹ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

5. reamintește cadrul UE privind rapoartele de tranzacții suspecte și subliniază necesitatea cooperării internaționale mai strânse între unitățile de informații financiare din UE și cele din afara UE; solicită, de asemenea, competențe de investigare sporite pentru organismele europene, în special Europol și Eurojust, în cazurile de spălare de bani;
6. reamintește faptul că verificarea corespunzătoare a beneficiarilor reali finali este esențială pentru a evita utilizarea societăților fictive pentru spălarea de bani (astfel cum a indicat cazul „Azerbaijan Laundromat”); solicită, de asemenea, implementarea și aplicarea efectivă a directivei europene privind combaterea spălării banilor;
7. solicită statelor membre să nu practice planificarea fiscală agresivă la nivelul ofertei prin promovarea publicitară și oferirea unor decizii fiscale și a unor avantaje sau prin adoptarea unor norme ad-hoc;
8. invită toate jurisdicțiile care au transpus sau vor transpune recomandările OCDE privind combaterea erodării bazei impozabile și transferul profiturilor în legislația națională să respecte nu doar litera, dar și spiritul recomandărilor; reamintește că transparența este un instrument important pentru combaterea evaziunii fiscale, în special a planificării fiscale agresive;
9. consideră regretabil faptul că, atât în legislația de la nivelul UE, cât și în cea de la nivel național privind evaziunea fiscală și combaterea spălării de bani, mai există încă multe lacune și consideră că se impune de urgență o punere în aplicare riguroasă și îmbunătățirea în continuare a legislației în vigoare; salută eforturile și progresele mari realizate de la izbucnirea scandalului „Panama Papers” în ceea ce privește elaborarea de noi propuneri legislative menite să creeze strategii favorabile incluziunii, dar regretă lipsa de voință politică în rândul anumitor state membre pentru realizarea unor progrese în domeniul reformelor și al asigurării aplicării legii, care ar produce schimbări reale;
10. consideră regretabil faptul că, la nivelul Consiliului, chestiunile de politică fiscală sunt deseori blocate de anumite state membre; reiterează avertizările Comisiei TAXE1 conform cărora, dând fiecărui stat membru un drept de veto în ceea ce privește chestiunile fiscale, regula unanimității din cadrul Consiliului reduce motivația de a trece de la starea actuală la o soluție implicând o mai bună cooperare; invită din nou Comisia să aplice procedura prevăzută la articolul 116 din TFUE, care permite modificarea cerinței privind unanimitatea în cazurile în care Comisia constată că o diferență dintre actele cu putere de lege și actele administrative din statele membre denaturează condițiile de concurență de pe piața internă;
11. observă că evitarea sarcinilor fiscale, evaziunea fiscală și spălarea de bani continuă să fie fenomene globale care impun, prin urmare, un răspuns cuprinzător, clar și coerent, bazat pe sprijin reciproc și pe o cooperare mai strânsă la nivelul UE și la nivel mondial; îndeamnă Comisia să își asume un rol de lider în lupta globală împotriva evitării obligațiilor fiscale, a evaziunii fiscale și a spălării de bani;
12. ia act cu preocupare de lipsa unor măsuri ambițioase și concrete de combatere a paradisurilor fiscale; în acest sens, atrage atenția asupra faptului că doar îmbunătățirea transparenței nu va fi suficientă pentru a soluționa problema; subliniază, prin urmare, că trebuie insistat de urgență în favoarea cooperării internaționale și a unei abordări multilaterale în care trebuie să fie implicate țări dezvoltate și țări în curs de dezvoltare;
13. face apel la statele membre și la instituțiile UE să sprijine și să promoveze un summit

interguvernamental la nivelul ONU pentru a defini o foaie de parcurs și un plan de acțiune comun vizând eliminarea paradisurilor fiscale;

14. subliniază că este necesar să se definească un concept privind sediile întreprinderilor digitale pentru a lua în considerare pe deplin digitalizarea mediului de afaceri și pentru a garanta că societățile care obțin venituri într-un stat membru fără să aibă un sediu fizic în acel stat membru sunt tratate în același fel ca societățile care dețin un sediu fizic; solicită, prin urmare, Comisiei să includă întreprinderile digitale în domeniul de aplicare al tuturor măsurilor fiscale și de combatere a evitării obligațiilor fiscale adoptate la nivel european;
15. invită Comisia și statele membre să dea dovadă de inițiativă și să nu aștepte dezvoltări ale mass-mediei pentru a trata aceste probleme ca priorități; reamintește că transparența nu poate fi sectorială;
16. subliniază că trebuie să rămânem vigilenți pentru a garanta că Brexitul nici nu favorizează concurența fiscală între celelalte 27 de state membre pentru a atrage anumite industrii și servicii situate în Regatul Unit, nici nu conduce la relaxarea eforturilor de combatere a evaziunii fiscale din Regatul Unit, inclusiv din teritoriile sale de peste mări și din alte teritorii conexe; atrage atenția Comisiei asupra faptului că această dimensiune ar trebui să fie luată în considerare în mod corespunzător în cursul celei de a doua faze a Brexitului, la negocierea oricărui parteneriat sau acord comercial cu Regatul Unit;
17. regretă decizia Comisiei de a pune capăt angajamentului său legat de raportul bienal anticorupție privind toate statele membre; ia act de faptul că monitorizarea combaterii corupției de către Comisie se va face prin intermediul semestrului european; este de părere că combaterea corupției ar putea fi eclipsată de alte probleme economice și financiare în cadrul acestui proces; solicită Comisiei să conducă prin puterea exemplului, reîncepând să publice raportul și angajându-se să adopte o strategie anticorupție mult mai credibilă și mai amplă;
18. invită Comisia și statele membre să efectueze o evaluare a impactului cu privire la posibilitatea înregistrării obligatorii sau a interzicerii dreptului de proprietate, inclusiv pentru beneficiarii reali, asupra conturilor financiare și a societăților fictive de către resortisanții UE și întreprinderile din UE în țările incluse pe lista UE a jurisdicțiilor fiscale necooperante și pe lista UE a țărilor cu deficiențe strategice în regimurile de combatere a spălării banilor, pentru a preveni evaziunea și fraudă fiscală;

2. Evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale

2.1. Structurile offshore

19. subliniază necesitatea urgentă de a se formula o definiție comună la nivel internațional a ceea ce constituie un centru financiar offshore (OFC), un paradis fiscal, o jurisdicție opacă, o jurisdicție fiscală necooperantă și o țară cu un risc ridicat în ceea ce privește spălarea de bani; solicită să se ajungă la un acord internațional cu privire la aceste definiții, fără a se aduce atingere publicării imediate a listei negre comune a UE; subliniază că aceste definiții presupun stabilirea unor criterii clare și obiective;
20. reamintește statelor membre importanța normei generale anti-abuz în politica fiscală și încurajează autoritățile fiscale să utilizeze acest principiu în mod consecvent pentru a

evita crearea de structuri în scopuri de fraudă fiscală și evaziune fiscală;

21. consideră, în vederea promovării unei mai bune cooperări internaționale, că este esențial, de asemenea, să se mențină caracterul obiectiv din punct de vedere juridic al acestor definiții, precum și aplicarea lor, întrucât unele jurisdicții ar putea să adere la standardele convenite pe plan internațional fără a le aplica însă în practică; subliniază că aceste definiții nu ar trebui să fie influențate politic și ar trebui să motiveze jurisdicțiile care figurează în listă să adopte măsuri care să conducă la eliminarea lor de pe listă;
22. reamintește că asumarea în mod oficial a unui angajament referitor la standardele convenite la nivel internațional reprezintă un prim pas, însă numai punerea corectă în aplicare a acestor standarde și eforturile reale vor reduce factorii de risc și vor combate cu succes spălarea banilor, fraudă fiscală și evaziunea fiscală;
23. reamintește că zonele de comerț liber și zonele de liber schimb nu trebuie folosite abuziv pentru a obține aceleași efecte ca și paradisurile fiscale sau a eluda normele internaționale în materie de transparență în scopul spălării de bani; invită Comisia să soluționeze problema reprezentată de zonele de liber schimb din Uniunea Europeană;
24. invită Comisia să prezinte o propunere legislativă pentru a asigura faptul că structurile offshore care au unul sau mai mulți beneficiari reali în statele membre sunt supuse unor cerințe de audit și de dezvăluire a informațiilor privind conturile care sunt similare cu cele ce se aplică în jurisdicția europeană în care se află beneficiarul real;
25. consideră că UE ar trebui să interzică întreținerea de relații comerciale cu structurile juridice stabilite în paradisuri fiscale dacă beneficiarul final nu poate fi identificat;
26. invită Comisia să publice un raport public anual privind utilizarea fondurilor UE, precum și transferurile de bani de la Banca Europeană de Investiții (BEI) și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) către structuri offshore, inclusiv numărul și natura proiectelor blocate, explicații privind motivele pentru blocarea proiectelor și acțiunile întreprinse ca urmare a acestui fapt, pentru a asigura că fondurile UE nu contribuie direct sau indirect la evitarea obligațiilor fiscale și la fraudă fiscală;

2.1.1. O listă comună la nivelul UE a jurisdicțiilor fiscale necooperante

27. salută rolul de frunte al Comisiei în elaborarea criteriilor pentru înregistrarea pe o listă comună la nivelul UE a jurisdicțiilor fiscale necooperante; își exprimă regretul cu privire la durata excesivă a acestui proces; invită Consiliul să nu reducă, ci să sporească gradul de strictețe a criteriilor pentru această listă; insistă ca toate criteriile propuse de Comisie să fie luate în considerare, inclusiv, dar nu numai, absența impozitului pe profit sau o rată a impozitului pe profit aproape de zero, și subliniază importanța acestora pentru ca lista să fie eficace și nearbitrară; consideră că criteriile de transparență ar trebui să se aplice pe deplin și că criteriile ar trebui să țină seama în mod corespunzător și de punerea în aplicare și de asigurarea respectării legii; invită Consiliul, pentru ca această listă să fie eficace și credibilă, să instituie sancțiuni comune severe și disuasive împotriva țărilor incluse în listă și subliniază că evaluarea fiecărei țări trebuie efectuată în condiții de transparență; invită Consiliul și Comisia să instituie un mecanism de revizuire transparent și obiectiv, în care să fie implicat și Parlamentul, pentru a actualiza lista în viitor; reamintește că scopul acestei liste este de a schimba comportamentul acestor jurisdicții față de spălarea de bani și de facilitarea fraudei fiscale;

28. regretă faptul că lista comună a UE a jurisdicțiilor fiscale necooperante, care a fost aprobată și publicată de Consiliu, se axează numai pe jurisdicțiile din afara UE, omițând țările din cadrul UE care au promovat și au facilitat în mod sistematic practici fiscale dăunătoare și care nu îndeplinesc criteriul fiscalității echitabile; subliniază că cel puțin patru state membre ar fi fost incluse pe această listă dacă li s-ar aplica aceleași criterii elaborate de UE, fapt demonstrat de o simulare efectuată de Oxfam; este îngrijorat de faptul că excluderea necondiționată a statelor UE din procesul de monitorizare afectează legitimitatea, credibilitatea și eficacitatea întregului proces;
29. este de părere că, atunci când lista UE a jurisdicțiilor fiscale necooperante va fi în vigoare, Comisia ar trebui să propună acte legislative de însoțire care să prevadă obligații armonizate pentru autoritățile fiscale din fiecare stat membru de a comunica anual date privind valoarea totală și destinația transferurilor de bani efectuate de fiecare stat membru către fiecare jurisdicție aflată pe listă;
30. solicită ca sancțiunile să se aplice și societăților, băncilor și firmelor de contabilitate și avocatură, precum și consultanților fiscali despre care s-a dovedit că au fost implicați în activități ilegale, dăunătoare sau incorecte cu jurisdicțiile necooperante sau că au facilitat mecanisme fiscale ilegale, dăunătoare sau incorecte de impozitare a societăților, prin utilizarea unor instrumente juridice în aceste jurisdicții;
31. regretă că în dosarul „Panama Papers” figurează și câțiva cetățeni, entități și persoane expuse politic din UE; încurajează statele membre să clarifice dacă aceste mențiuni au fost investigate în mod corespunzător și, dacă da, dacă constituie o încălcare a legislației naționale; subliniază că, din păcate, în mod similar, mulți cetățeni, entități și persoane expuse politic au refuzat, atunci când li s-a solicitat să coopereze cu Comisia de anchetă a Parlamentului pentru examinarea pretensei încălcări a normelor de drept sau a administrării defectuoase în aplicarea dreptului Uniunii în legătură cu spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală, să furnizeze informații care ar fi putut fi utile în scopurile urmărite de această comisie;
32. observă că, potrivit celor mai recente date privind investițiile străine directe publicate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), Luxemburgul și Țările de Jos înregistrează împreună mai multe investiții din străinătate decât SUA, marea majoritate a acestora fiind investiții în entități cu scop special care nu au o activitate economică considerabilă, iar Irlanda înregistrează investiții din străinătate mai mari decât Germania sau Franța; subliniază că, potrivit Biroului Național de Statistică, investițiile străine în Malta se ridică la 1 474% față de dimensiunea economiei acestei țări; observă că, potrivit cercetărilor efectuate de Universitatea din Amsterdam, din toate investițiile realizate de societăți care au ajuns în paradisuri fiscale, 23% au tranzitat prin Țările de Jos; consideră că aceste date demonstrează clar că unele state membre facilitează activități excesiv de intense de transfer al profiturilor în detrimentul altor state membre;
33. invită Comisia să prezinte, până la sfârșitul anului 2018, un raport de evaluare a regimurilor fiscale ale statelor membre și jurisdicțiilor lor dependente, regiunilor sau altor structuri administrative care facilitează evaziunea fiscală și fraudă fiscală și pot avea un impact negativ asupra pieței unice;

2.1.2. O listă a UE cu țările terțe care prezintă un risc ridicat în ceea ce privește spălarea de bani

34. regretă faptul că Comisia nu a realizat încă propria sa evaluare independentă pentru identificarea țărilor terțe cu un grad ridicat de risc și deficiențe strategice, astfel cum se prevede în dispozițiile directivei privind combaterea spălării banilor, ci s-a bazat doar pe lista furnizată de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI), din care face parte și Comisia; regretă faptul că Comisia nu a răspuns în mod satisfăcător la solicitările Parlamentului în această privință;
35. invită Comisia să-și intensifice activitatea cu privire la elaborarea propriei sale liste și să informeze Parlamentul în ceea ce privește punerea în aplicare a foii sale de parcurs și, mai ales, angajamentul său de a crește toate resursele de care grupul operativ are nevoie pentru prevenirea infracțiunilor financiare;
36. consideră că este de importanță primordială ca obiectivele UE să fie mai ambițioase decât cele ale GAFI în această privință; observă în acest sens că sunt necesare investiții mai consistente în resursele umane și în cele financiare sau optimizarea repartizării lor în cadrul Comisiei în vederea consolidării procedurii de examinare;
37. consideră că scopul acestei liste este de a încuraja jurisdicțiile să-și schimbe comportamentul în ceea ce privește spălarea de bani și finanțarea terorismului și de a descuraja alte state de la punerea în aplicare a unor politici similare, cu efecte potențial negative;
38. invită Comisia ca, în vederea asigurării coerenței și a complementarității, să fie instituția centrală atât pentru lista țărilor terțe cu grad ridicat de risc întocmită cu scopul de a combate spălarea de bani, cât și pentru revizuirea listei europene a paradisurilor fiscale;

2.2. Alte acte legislative în materie fiscală

39. salută noua legislație adoptată în ultimii doi ani ca reacție la „LuxLeaks”; salută angajamentul UE față de proiectul OCDE privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor; invită statele membre să transpună rapid legislația UE în sistemele lor juridice și să asigure respectarea acesteia;
40. solicită un sistem ambițios de raportare publică pentru fiecare țară în parte, pentru a îmbunătăți transparența fiscală și controlul public al întreprinderilor multinaționale, întrucât acest lucru îi va permite publicului larg să aibă acces la informații privind profiturile realizate, subvențiile primite și impozitele plătite de aceste întreprinderi în jurisdicțiile în care își desfășoară activitatea; îndeamnă Consiliul să ajungă la un acord cu privire la propunerea de a iniția negocieri cu celelalte instituții ale UE pentru a adopta un sistem public de raportare pentru fiecare țară în parte, aceasta fiind o măsură esențială pentru asigurarea unei transparențe mai mari a informațiilor fiscale ale întreprinderilor față de toți cetățenii;
41. subliniază că raportarea publică pentru fiecare țară în parte va permite investitorilor și acționarilor să ia în considerare politicile fiscale ale întreprinderilor atunci când iau hotărâri în cadrul reuniunilor acționarilor sau când decid să investească;
42. reamintește că informațiile fiscale ar trebui să devină o componentă esențială a rapoartelor financiare prezentate de întreprinderi;
43. îndeamnă Consiliul să ajungă rapid la un acord ambițios cu privire la cele două etape ale bazei de impozitare consolidate comune pentru întreprinderi; reamintește că, în plus față de reducerea costurilor pentru întreprinderi și pentru administrațiile fiscale din statele

membre, acest lucru ar soluționa problema prețurilor de transfer și ar asigura o concurență mai loială în cadrul pieței unice; subliniază că armonizarea bazelor de impozitare este cea mai bună soluție pentru a pune capăt optimizării fiscale și planificării fiscale agresive prin mijloace legale; reamintește că este nevoie de o nouă definiție obligatorie pentru „sediul permanent”, cu scopul de a asigura faptul că impozitarea se face acolo unde se desfășoară activitatea economică și unde se generează valoare economică; subliniază că aceasta ar trebui însoțită de criterii obligatorii minime prin care să se stabilească dacă activitatea economică desfășurată este suficientă pentru a fi impozitată într-un stat membru, cu scopul de a evita problema pe care o reprezintă societățile de tip „cutie poștală”, în special ținând seama de provocările pe care le implică economia digitală;

44. încurajează Comisia și statele membre să inițieze reforme mult mai ambițioase în domeniul fiscal;
45. subliniază că, pentru ca impozitarea unitară să funcționeze ca un instrument care să pună capăt transferului de profituri, aceasta trebuie să aibă loc la nivel global și să punerea în aplicare a bazei de impozitare consolidate comune a întreprinderilor la nivelul UE implică riscul de a crea o situație în care pierderile actuale ale statelor membre ale UE în beneficiul restului lumii ar putea fi menținute, precum și riscul de a permanentiza exploatarea restului lumii de către unele state membre; observă că o abordare limitată strict la nivelul UE ar putea elimina stimulentele pentru transferul profiturilor în cadrul UE, dar ar putea duce la o mare creștere a stimulentele și a ocaziilor de transfer al profiturilor în afara UE;
46. reamintește recomandarea sa de a se asigura extinderea schimbului automat de informații privind deciziile fiscale la toate deciziile și de a se garanta accesul Comisiei la toate informațiile relevante, în vederea asigurării respectării normelor europene în domeniul concurenței¹;
47. invită Comisia să prezinte cât de curând posibil o propunere legislativă de revizuire a Directivei privind cooperarea administrativă (DAC)², pentru a intensifica cooperarea fiscală dintre statele membre prin introducerea unei obligații de a răspunde unor cereri grupate legate de chestiuni de natură fiscală, astfel încât o țară europeană să poată furniza toate informațiile necesare altor părți pentru ca acestea să poată urmări penal evaziuniștii de la nivel transfrontalier; reamintește propunerea sa de modificare a DAC în vederea îmbunătățirii coordonării statelor membre în materie de audit fiscal³;
48. regretă că, potrivit normelor UE privind ajutoarele de stat, impozitele neplătite și recuperate de la beneficiarii unor ajutoare fiscale ilegale rămân în țara care a acordat ajutoarele, dar nu sunt transferate țărilor care au suferit o diminuare a bazelor lor de impozitare din cauza sistemelor fiscale care creează denaturări; invită, așadar, Comisia

¹ Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2015 conținând recomandări adresate Comisiei privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune; Recomandarea A4.

² Directiva 2011/16/UE din 15 februarie 2011 a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

³ Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2015 conținând recomandări adresate Comisiei privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune; Recomandarea B5.

să elaboreze metodologii adecvate de calcul al pierderilor de venituri suferite de statele membre afectate și proceduri de recuperare adecvate prin care să se asigure repartizarea impozitelor neplătite către statele membre în care a avut loc efectiv activitatea economică în cauză;

49. consideră că reformele fiscale trebuie să permită întotdeauna exercitarea controlului cetățenilor și să asigure accesul, informarea și formarea societății civile, în scopul participării lor active la elaborarea acestor politici, aceste lucruri neconstituind o practică obișnuită în prezent;
50. subliniază, în plus, că legislația fiscală atât de la nivel național, cât și de la nivel european trebuie să fie simplificată și elaborată în așa fel încât să fie accesibilă oricărui cetățean, care să poată evita astfel acea complexitate care este utilă industriei evaziunii fiscale;
51. invită Comisia să propună o revizuire a Directivei 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice¹, care să includă măsurile de prevenire a colaborării administrațiilor publice cu societățile care recurg la paradisuri fiscale;
52. invită Comisia să realizeze, sub forma unui raport public, o evaluare cuprinzătoare a celor 19 ani de activitate a Grupului de lucru pentru codul de conduită (impozitarea întreprinderilor), cu accent pe rezultatele obținute în ceea ce privește prevenirea apariției la nivel transfrontalier a unor regimuri dăunătoare privind impozitarea societăților; solicită realizarea unei reforme a Grupului de lucru pentru codul de conduită, care să se bazeze pe concluziile evaluării și să aibă ca rezultat creșterea transparenței și a eficienței activității acestuia, deoarece grupul trebuie să aibă un rol central în eforturile UE de a realiza îmbunătățiri în acest domeniu; solicită ca Parlamentul European să dobândească competențe de control și de responsabilitate în ceea ce privește grupul;
53. invită Comisia să realizeze o listă a tuturor regimurilor dăunătoare cu privire la care Grupul de lucru pentru codul de conduită nu a putut ajunge la un acord și să publice această listă; invită Comisia să evalueze, până în 2020, impactul regimurilor fiscale favorabile pentru brevete care respectă abordarea bazată pe conexiune și să cuantifice, dacă se poate, impactul acestora asupra inovării și a pierderilor de la nivelul colectării impozitelor;
54. regretă că în dosarul „Panama Papers” figurează și câteva state membre ale UE; invită Comisia să lanseze, în cooperare cu autoritățile fiscale, o evaluare extinsă a măsurilor fiscale potențial dăunătoare existente în statele membre care denaturează concurența și a măsurilor în vigoare de combatere a acestora, precum și a efectelor de propagare ale acestor măsuri asupra altor jurisdicții; solicită instituirea unui mecanism de control eficace, care să monitorizeze statele membre în ceea ce privește posibilele noi măsuri fiscale dăunătoare pe care le-ar putea introduce;
55. invită Comisia să prezinte o propunere legislativă pentru a aborda chestiunea legată de conversiile transfrontaliere și transferurile sediilor și să elaboreze norme clare privind mutarea sediului unei societăți în UE, inclusiv norme pentru a combate societățile de tip „cutie poștală”;

¹ JO L 94, 28.3.2014, p. 65.

56. îndeamnă Comisia și toate statele membre să garanteze că se pune capăt practicii de inversiune fiscală, o practică prin care o corporație multinațională este cumpărată de o societate mai mică localizată într-un paradis fiscal și adoptă domiciliul legal al acesteia din urmă, astfel încât să își transfere sediul social și să reducă sarcina fiscală globală a întreprinderii combinate, un proces care este urmat de scindarea nerezonabilă a profiturilor prin realizarea de plăți deductibile în paradisul fiscal (sub formă de împrumuturi, redevențe și servicii, de exemplu), care au ca obiectiv evitarea impozitelor pe profiturile interne ale respectivei corporații multinaționale;
57. subliniază că trebuie să se acorde o atenție specială practicilor fiscale dăunătoare utilizate cel mai des, precum abuzurile legate de regimurile fiscale favorabile pentru brevete, instrumente derivate, SWAP-uri etc., folosite în scopul eludării fiscale;
58. salută concluziile Comisiei din august 2016 privind ajutoarele de stat, conform cărora Irlanda a acordat în mod ilegal 13 miliarde EUR sub formă de scutiri necuvenite de taxe companiei Apple; pune în discuție decizia guvernului irlandez de a contesta această decizie în încercarea de a nu colecta suma datorată;
59. invită statele membre să identifice și să înceteze toate utilizările oricăror forme de amnistiere fiscală care ar putea duce la spălare de bani și la evaziune fiscală sau care ar putea împiedica autoritățile naționale să folosească datele puse la dispoziție pentru a derula anchete cu privire la infracțiunile fiscale;
60. își exprimă îngrijorarea cu privire la intențiile administrației SUA de a promova scutiri de taxe pentru marile corporații și o dereglementare financiară; invită Comisia să monitorizeze cu atenție reforma fiscală propusă în SUA, cunoscută sub numele de „Blueprint”, și posibilitatea ca în această țară să fie pusă în aplicare o amnistiere fiscală pentru a permite repatrierea profiturilor de către marile companii din domeniul tehnologic la un impozit foarte redus;
61. solicită statelor membre să își consolideze administrațiile fiscale cu o capacitate adecvată de personal pentru a asigura colectarea eficientă a veniturilor fiscale și pentru a combate practicile fiscale dăunătoare, dat fiind faptul că lipsa resurselor și reducerile de personal, pe lângă lipsa unei formări adecvate, a instrumentelor tehnice și a competențelor de anchetă, au îngreunat semnificativ demersurile administrațiilor fiscale din unele state membre;
62. constată un exemplu de sistem de evitare a obligațiilor fiscale în UE, așa-numita structură „Double Irish”, care va fi eliminată treptat până în 2020; invită toate statele membre să își monitorizeze tratatele privind dubla impunere, pentru a se asigura că mecanismele de evitare a sarcinilor fiscale nu sunt exploatate prin tratamentul fiscal neuniform;
63. regretă faptul că nu există date statistice fiabile și obiective privind amploarea evaziunii fiscale și a evitării sarcinilor fiscale; subliniază importanța elaborării unor metodologii adecvate și transparente de cuantificare a dimensiunii acestor fenomene, precum și a impactului lor asupra finanțelor publice, a activităților economice și a investițiilor publice;
64. invită Comisia să elaboreze orientări pentru a se distinge în mod clar între practicile ilegale și cele legale, chiar dacă contravin spiritului legii, în ceea ce privește evaziunea fiscală și evitarea sarcinilor fiscale pentru a asigura securitate juridică pentru toate

părțile implicate; invită statele membre și țările terțe să prezinte o propunere prin care să se asigure că amenzile și sancțiunile pecuniare aplicate evazionștilor și intermediarilor nu sunt deductibile din punct de vedere fiscal;

65. subliniază că aplicarea unei strategii fiscale responsabile trebuie considerată un pilon al responsabilității sociale a întreprinderilor și că practicile de evaziune fiscală, evitarea sarcinilor fiscale și planificare fiscală agresivă nu sunt compatibile cu responsabilitatea socială a întreprinderilor; invită din nou Comisia să includă acest element într-o strategie actualizată a UE privind responsabilitatea socială a întreprinderilor;
66. invită întreprinderile să facă din respectarea tuturor obligațiilor fiscale care le revin, fără să le evite în vreun fel, o parte integrantă a responsabilității lor sociale;
67. repetă apelul Comisiei TAXE2 de a se crea în cadrul Comisiei Europene un nou Centru pentru coerența și coordonarea politicilor fiscale la nivelul Uniunii, care să evalueze și să monitorizeze la nivelul Uniunii politicile fiscale aplicate de statele membre și să garanteze că statele membre nu aplică noi măsuri fiscale dăunătoare; sugerează ca un astfel de centru să fie abilitat să monitorizeze măsura în care statele membre respectă lista comună de la nivelul UE a jurisdicțiilor necooperante și să asigure și să stimuleze cooperarea dintre administrațiile fiscale naționale (de exemplu, în relație cu formarea și schimbul de bune practici);
68. reafirmă recomandarea Parlamentului¹ de creare a unui catalog de contramăsuri pe care Uniunea și statele membre ar trebui să le aplice în calitate de acționari și de finanțatori ai organismelor publice, ai băncilor și ai programelor de finanțare în raport cu societățile care recurg la paradisurile fiscale în scopul de a institui sisteme de planificare fiscală agresivă și, prin urmare, care nu respectă standardele Uniunii în materie de bună guvernare în domeniul fiscal;
69. invită din nou Comisia să modifice legislația europeană, inclusiv dispozițiile care privesc Statutul Băncii Europene de Investiții (BEI), Regulamentul privind Fondul european pentru investiții strategice (FEIS), cele patru regulamente privind politica agricolă comună (PAC) și cele cinci fonduri structurale și de investiții europene (Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime) pentru a interzice ca fondurile UE să ajungă la beneficiari finali sau la intermediari financiari despre care există dovezi că sunt implicați în evaziune fiscală sau planificare fiscală agresivă;
70. invită Comisia și Consiliul să creeze un registru public obligatoriu standardizat al societăților europene pentru a obține informații actualizate și fiabile privind societățile și transparență prin acces transfrontalier la informații comparabile și fiabile legate de societățile din UE;
71. recomandă Comisiei să evalueze impactul transferurilor transfrontaliere ale jucătorilor de fotbal asupra colectării veniturilor de către statele membre și să prezinte toate măsurile considerate relevante pentru abordarea pierderilor semnificative de venituri, inclusiv măsuri cu privire la intermediarii care facilitează astfel de transferuri;

¹ Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2015 conținând recomandări adresate Comisiei privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune; Recomandarea C3.

72. invită Comisia să nu încheie acorduri comerciale cu jurisdicții definite de UE ca paradisuri fiscale;

2.3. Schimbul de informații

73. consideră regretabil faptul că dispozițiile din Directiva privind cooperarea administrativă (DAC), în vigoare în timpul perioadei la care se referă dezvăluirile legate de Panama Papers, nu au fost puse în aplicare efectiv și că volumul de informații și decizii care au făcut obiectul unor schimburi a fost foarte scăzut; reamintește că schimbul automat de informații între autoritățile fiscale reprezintă un instrument esențial cu care statele membre pot asigura asistența reciprocă în colectarea veniturilor fiscale și pot crea condiții echitabile; invită Comisia să prezinte propuneri de intensificare a cooperării fiscale dintre statele membre prin introducerea unei obligații de a răspunde unor cereri grupate legate de chestiuni de natură fiscală, astfel încât o țară europeană să poată furniza toate informațiile necesare altor părți pentru ca acestea să poată urmări penal evaziuniștii de la nivel transfrontalier;

74. este foarte îngrijorat din cauza faptului că numărul deciziilor fiscale emise de statele membre pentru societățile multinaționale a crescut în ultimii ani, în ciuda alarmării sociale declanșate de scandalul LuxLeaks;

75. insistă ca Comisia să aibă acces, în conformitate cu normele referitoare la protecția datelor, la toate informațiile care au făcut obiectul unor schimburi în temeiul DAC, pentru a putea monitoriza și asigura corect punerea în aplicare a acestei directive; subliniază că aceste informații ar trebui să fie păstrate într-un registru central gestionat de Comisie, având în vedere competența sa exclusivă în domeniul concurenței;

76. solicită ca schimburile de informații și prelucrarea și utilizarea acestora să se facă mai eficiente la nivel global și insistă asupra faptului ca dispozițiile privind standardele comune de raportare (SCR) să fie puse în aplicare eficient și consecvent, trecându-se de la politica denunțării publice din cadrul sistemului de evaluări inter pares la un regim de sancțiuni; atrage atenția asupra faptului că în cadrul schimbului de informații dintre Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și statele semnatare participante trebuie să existe o reciprocitate; invită statele membre să susțină țările în curs de dezvoltare participante în ceea ce privește punerea în aplicare a acestor standarde; subliniază că țările trebuie nu doar să își asume angajamentul de a respecta Standardul comun de raportare, ci și să pună în aplicare sistemul și să asigure calitatea înaltă a datelor furnizate; subliniază că actualul Standard comun de raportare are puncte slabe și salută faptul că OCDE lucrează la îmbunătățirea standardului pentru ca acesta să devină mai eficient; invită Comisia să contribuie la eliminarea lacunelor identificate;

77. solicită consolidarea registrelor comerciale publice și a registrelor publice ale beneficiarilor reali, precum și a raportării specifice pentru fiecare țară pentru a depăși restricțiile impuse de schimbul de informații prevăzut în „Convenția multilaterală a OCDE privind punerea în aplicare a măsurilor aferente tratatelor fiscale în vederea prevenirii erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor” din iunie 2017, care acordă țărilor posibilitatea de a alege partenerii, ceea ce permite, în practică, bilateralismul;

78. subliniază că schimbul automat obligatoriu de informații în ceea ce privește modalitățile de planificare fiscală posibil agresivă cu o dimensiune transfrontalieră (DAC6) ar trebui să fie accesibil nu doar autorităților fiscale;

79. invită Comisia să asigure reciprocitatea în cadrul schimburilor de informații dintre UE și țările terțe care nu au aderat la standardele convenite pe plan internațional; subliniază necesitatea unor sancțiuni eficace aplicabile instituțiilor financiare care au clienți europeni și care nu respectă standardele privind schimbul automat de informații; consideră că într-o astfel de propunere ar trebui inclus un mecanism de soluționare a litigiilor pentru a soluționa eventualele conflicte dintre UE și țările terțe; recomandă din nou introducerea unui impozit reținut la sursă sau a unor măsuri cu efect asemănător pentru a evita situațiile în care profiturile ar părăsi UE neimpozitate;
80. consideră că entitățile obligate să furnizeze informații către autoritățile fiscale trebuie să fie identice cu cele din Directiva privind combaterea spălării banilor, în special: (1) instituții de credit; (2) instituții financiare; (3) următoarele persoane fizice sau juridice, în exercitarea activităților lor profesionale: (a) auditori, experți contabili externi și consilieri fiscali; (b) notari și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, atunci când participă, în numele și pe seama clientului, la orice tranzacție financiară sau imobiliară, sau când acordă asistență pentru planificarea sau efectuarea tranzacțiilor pentru client referitoare la: (i) cumpărarea și vânzarea de bunuri imobile sau entități comerciale; (ii) gestionarea banilor, a valorilor mobiliare sau a altor active ale clientului; (iii) deschiderea sau gestionarea de conturi bancare, conturi de economii sau conturi de valori mobiliare; (iv) organizarea contribuțiilor necesare pentru crearea, funcționarea sau administrarea societăților; (v) crearea, funcționarea sau administrarea de fiducii, societăți, fundații sau structuri similare; (c) furnizori de servicii pentru fiducii sau societăți care nu fac obiectul literei (a) sau (b); (d) agenți imobiliari; (e) alte persoane care comercializează bunuri, numai în măsura în care plățile sunt efectuate sau încasate în numerar și au o valoare de cel puțin 10 000 EUR, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele; (f) furnizorii de servicii de jocuri;

3. Spălarea de bani

3.1. Legislația privind combaterea spălării de bani

81. subliniază că dispozițiile din DCSB ar trebui să fie puse în practică în mod efectiv și consecvent de către statele membre; invită Comisia și statele membre să asigure respectarea corespunzătoare a legii; invită Comisia să sporească și să asigure resursele necesare pentru sistemele de monitorizare existente; invită Comisia să aloce mai multe resurse grupului său operativ pentru a preveni infracțiunile financiare;
82. subliniază că cadrul juridic al DCSB IV interzice pe deplin acțiunile anonime la purtător, care, cu excepția cazului în care sunt înregistrate în mod corespunzător, s-au dovedit a fi un instrument util pentru crearea de mecanisme internaționale de spălare a banilor; invită statele membre să pună în aplicare și să asigure respectarea în mod corespunzător a DCSB IV, care a intrat în vigoare la 26 iunie 2017; invită Comisia să monitorizeze transpunerea și aplicarea corespunzătoare a directivei;
83. invită Comisia să declanșeze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre pentru nerespectarea dreptului Uniunii, așa cum o arată cazul Panama Papers și alte divulgări de informații;
84. subliniază că trebuie să existe registre actualizate periodic, standardizate, interconectate și accesibile public ale beneficiarilor reali (BO) ai societăților, fundațiilor, trusturilor și

altor entități juridice similare pentru a se evita anonimatul beneficiarilor reali finali (UBO); solicită reducerea plafonului actual de deținere de acțiuni în definiția beneficiarilor reali; consideră că UE și statele membre trebuie să preia conducerea în promovarea standardelor de transparență privind beneficiarii reali finali în forurile internaționale;

85. subliniază apelul lansat de reprezentanții FIU din Franța în Comisia de anchetă a Parlamentului privind examinarea pretensei încălcări a normelor de drept și a administrării defectuoase în aplicarea dreptului Uniunii în legătură cu spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală potrivit căruia, în conformitate cu recomandarea GAFI 26 privind supravegherea financiară, ar trebui să se prevadă în mod explicit la nivel european că autoritatea de supraveghere competentă poate supraveghea inclusiv entitatea-mamă a grupurilor;
86. invită Comisia să supravegheze crearea cadastrelor accesibile publicului;
87. solicită identificarea beneficiarilor reali, între care se numără toate persoanele fizice care dețin sau controlează în ultimă instanță o entitate juridică, alta decât o societate cotate pe o piață reglementată care face obiectul cerințelor de divulgare a informațiilor în conformitate cu dreptul Uniunii sau al unor standarde internaționale echivalente care asigură transparența corespunzătoare a informațiilor privind exercitarea dreptului de proprietate, prin deținerea directă sau indirectă a cel puțin unei acțiuni sau unități minime echivalente de participație în entitatea respectivă, inclusiv prin acțiuni la purtător, sau prin exercitarea controlului prin alte mijloace;
88. constată că banii iliciți depozitați prin răscumpărarea acestor tranzacții sunt transformați în fonduri legitime care provin din tranzacții legitime; insistă, așadar, asupra faptului că este necesar ca normele de combatere a spălării banilor să fie extinse și pe piața imobiliară în scopul prevenirii unor noi fenomene ilicite;
89. subliniază necesitatea de a se îmbunătăți aplicarea măsurilor de precauție privind clientela (CDD), pentru a se asigura o evaluare adecvată a riscurilor legate de profilul clienților; subliniază că, inclusiv în cazul externalizării, obligația privind CDD ar trebui să intre întotdeauna în responsabilitatea entităților cu obligații de raportare; solicită ca această responsabilitate să fie clară și să se prevadă sancțiuni în caz de neglijență sau de conflicte de interese dacă se recurge la externalizare; consideră, de asemenea, că printre entitățile care au obligații de raportare ar trebui incluși, printre altele, agenții imobiliari, pentru a se asigura aplicarea în măsură egală a dispozițiilor privind CDD atât entităților reglementate, cât și celor actualmente nereglementate; solicită armonizarea CDD la nivelul UE, aceste proceduri căpătând o formă adecvată pentru a garanta respectarea lor;
90. consideră că sancțiunile pentru spălarea de bani, evaziune fiscală și fraudă fiscală ar trebui să fie mai severe și disuasive și că statele membre ar trebui să recurgă la abordarea bazată pe riscuri atunci când alocă resurse pentru combaterea acestor practici ilegale; salută, în acest sens, propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (COM(2016)0826); invită statele membre să examineze oportunitatea de a interzice negocierile judiciare în cazurile foarte grave de fraudă fiscală; observă, totuși, că UE și statele membre ar trebui să elaboreze în același timp măsuri destinate fiecărei categorii de entități care au obligații de raportare prin care acestea să fie descurajate de la astfel de activități, iar aceste activități să nu mai fie profitabile; invită statele membre să reexamineze termenele de prescripție pentru spălarea de bani, pentru a evita astfel

prescripțiile datorate lipsei de măsuri din partea autorităților competente;

91. solicită introducerea la nivel european a unui mecanism de monitorizare eficient, care să se aplice jurisdicțiilor conectate, având în vedere că evaluările inter pares din cadrul GAFI și evaluările reciproce regulate pot fi ușor influențate de favorizări de natură politică sau de altă natură;
92. subliniază că este necesar să se convină la nivelul UE asupra unei definiții comune a noțiunii de „persoană expusă politic”;
93. solicită o definiție armonizată la nivelul UE a noțiunii de „infrațiune fiscală” și crearea unui instrument separat de drept penal care să fie adoptat în temeiul articolului 83 alineatul (2) din TFUE sau, dacă nu, în temeiul articolului 116 din TFUE, în cazul în care statele membre nu pot ajunge la un acord privind eliminarea denaturării condițiilor de concurență pe piața internă; solicită armonizarea la nivelul UE a definiției infrațiunilor premergătoare spălării de bani și limitarea derogărilor de care statele membre se pot folosi pentru a refuza să colaboreze și să facă schimb de informații; reamintește poziția sa privind revizuirea celei de a 4-a și a 5-a directive privind combaterea spălării banilor pentru a decupla infrațiunile fiscale de cerința de a fi pasibil de pedeapsă prin privarea de libertate sau un ordin de reținere;
94. este îngrijorat din cauza adoptării de programe de cetățenie pentru rezidenții din afara UE, așa numitele „vize de aur” sau „programe pentru investitori” destinate resortisanților din țări terțe, care oferă cetățenie în schimbul unor investiții financiare, fără efectuarea CDD sau efectuarea necorespunzătoare a CDD; invită Comisia să evalueze respectarea de către statele membre a DCSB și a altor acte legislative conexe ale UE atunci când se acordă cetățenia în cadrul unor astfel de programe;
95. invită Comisia și Consiliul să ia în serios revizuirea ambițioasă de către Parlament a DCSB IV (COM(2016)0450) pe care Comisiile pentru afaceri economice și monetare și pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne ale Parlamentului au votat-o la 28 februarie 2017¹ și care ar elimina multe din lacunele actuale și ar consolida puternic actuala legislație privind spălarea banilor, limitând, de exemplu, definiția beneficiarilor reali, interzicând persoanelor cu funcții de conducere de rang superior, directorilor desemnați și altor reprezentanți să fie identificați ca beneficiari reali, cu excepția cazului în care aceștia îndeplinesc criteriile, acordând acces public deplin la registrele beneficiarilor reali ale societăților și trusturilor și aplicând un mecanism de sancționare mai eficient pentru încălcarea DCSB; îndeamnă, prin urmare, Comisia și Consiliul să nu relativizeze această propunere solidă a Parlamentului în timpul negocierilor în curs din cadrul trilogului;
96. solicită o axare politică și normativă mai puternică pe riscurile emergente legate de noile tehnologii și produse financiare, cum ar fi instrumentele derivate, swap-urile și monedele virtuale²;
97. invită Comisia să evalueze posibilitatea valorificării potențialului oferit de noile tehnologii, cum ar fi identitatea digitală unică, pentru a ușura identificarea cazurilor grave de infrațiune financiară, asigurând, totodată, respectarea drepturilor

¹ A se vedea raportul A8-0056/2017.

² Audierea în Comisia PANA din 24 ianuarie 2017 cu participarea dnei Brooke Harrington și a altor experți.

fundamentale, inclusiv a dreptului la viață privată;

98. solicită evaluarea urgentă de către Comisie a implicațiilor pentru spălarea de bani și infracțiunile fiscale care rezultă din activitățile legate de jocuri online, monede virtuale, criptomonede, aplicații blockchain și tehnologii FinTech; invită, de asemenea, Comisia să aibă în vedere posibile măsuri, inclusiv acte legislative, prin care să se creeze un cadru de reglementare pentru aceste activități cu scopul de a limita instrumentele de spălare de bani;
99. solicită insistent să fie confiscate bunurile generate de activități infracționale; solicită, în acest sens, să fie adoptat rapid regulamentul privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de înghețare și de confiscare, pentru a se facilita recuperarea transfrontalieră a bunurilor obținute în urma activităților infracționale; subliniază că instrumentul juridic propus de Comisie va permite o cooperare mai bună și o recunoaștere mai facilă a acestor ordine, respectând, totodată, principiul subsidiarității;
100. subliniază că este nevoie și de măsuri pentru a alinia strategiile naționale cu cele ale agențiilor și organismelor europene, cum ar fi Europol, Eurojust și OLAF; insistă asupra faptului că, pentru a facilita această colaborare, obstacolele juridice care împiedică schimburile de informații ar trebui să fie eliminate;
101. salută recenta decizie luată de guvernul Portugaliei de a interzice emiterea de acțiuni la purtător și de a converti cele existente în titluri de valoare nominală și îndeamnă Comisia să propună o legislație la nivelul UE în același scop;
102. solicită un control mult mai strict din partea autorităților competente asupra evaluării calificării și a corectitudinii membrilor consiliului de administrație și acționarilor instituțiilor de credit din UE; consideră că trebuie introduse condiții care să le permită autorităților competente să efectueze o supraveghere continuă a criteriilor de evaluare ale acționarilor și membrilor consiliilor de administrație deopotrivă, care, în prezent, fac foarte dificilă revocarea aprobării după ce aceasta a fost acordată; consideră, de asemenea, că ar trebui extinse calendarele și flexibilitatea de depunere a unor obiecții împotriva achizițiilor, în special în cazul în care este necesar ca autoritățile competente să efectueze propriile investigații cu privire la informațiile furnizate în legătură cu evenimentele din țările terțe și cu persoanele expuse politic;

3.2. Unitățile de informații financiare (FIU)

103. consideră că prin armonizarea statutelor și a funcționării FIU europene s-ar îmbunătăți schimbul de informații; invită Comisia să demareze un proiect în cadrul platformei FIU pentru a identifica sursele de informare la care FIU au în prezent acces; invită Comisia să emită orientări cu privire la modul de asigurare a unei convergențe sporite a funcțiilor și atribuțiilor FIU europene, identificând un domeniu de aplicare și un conținut comun minim al informațiilor financiare, administrative și de aplicare a legii pe care FIU ar trebui să le obțină și să le poată partaja între ele; consideră că respectivele orientări ar trebui să includă și explicații pentru o înțelegere comună a funcțiilor de analiză strategică ale FIU;
104. consideră că, pentru a fi mai eficiente, toate FIU europene ar trebui să aibă acces nelimitat și direct la toate informațiile legate de atribuțiile lor de la entitățile care au obligații de raportare și la registre; de asemenea, FIU ar trebui să fie în măsură să obțină

astfel de informații pe baza unei cereri înaintate de o altă FIU din Uniune și să facă schimb de informații cu FIU solicitantă;

105. sugerează statelor membre ca, la punerea în aplicare a DCSB, să elimine cerința ca FIU să obțină o autorizare de la o terță parte pentru a face schimb de informații cu o altă FIU în scopuri de informare, pentru a favoriza schimbul de informații între FIU; invită Comisia să emită orientări privind dispozițiile generale din DCSB, în special privind necesitatea de a face schimb de informații „în mod spontan și prompt” cu alte FIU;
106. subliniază că este necesar să se îmbunătățească comunicarea dintre autoritățile relevante competente de la nivel național, dar și dintre FIU din diferitele state membre; invită Comisia să instituie la nivelul UE un sistem de valori de referință pentru standardizarea informațiilor care trebuie colectate și care vor face obiectul schimburilor și pentru îmbunătățirea cooperării dintre FIU; subliniază că printre aceste măsuri trebuie să se afle consolidarea FIU.net din cadrul Europol, dar și a Europol în sine, în special pentru a permite extragerea de informații și statistici privind fluxurile de informații, activitățile și rezultatele analizelor efectuate de FIU, precum și a competențelor și resurselor Eurojust destinate combaterii spălării de bani și a evaziunii fiscale; solicită, de asemenea, statelor membre să sporească resursele umane, financiare și tehnice din cadrul FIU pentru a întări capacitatea acestora de anchetare și de cooperare în vederea prelucrării și a exploatării corespunzătoare a numărului mare de rapoarte de tranzacții suspecte (RTS);
107. constată că limitarea scopului utilizării informațiilor schimbate de FIU ar trebui revizuită și unificată la nivelul UE și la nivel mondial, astfel încât să fie posibilă utilizarea informațiilor pentru combaterea infracțiunilor fiscale și în scopuri probatorii;
108. insistă ca numirile în funcțiile de conducere din cadrul FIU să fie independente, să nu fie expuse unor influențe politice, să fie bazate pe calificări profesionale și ca procesul de selecție să fie transparent și supravegheat; subliniază necesitatea unor norme comune cu privire la independența instituțiilor care răspund de aplicarea normelor în ceea ce privește fraudă fiscală și spălarea de bani, precum și necesitatea asigurării independenței depline a organismelor de aplicare a legii în luarea măsurilor pe baza rapoartelor FIU;
109. invită Comisia să verifice dacă această obligație este respectată în mod corespunzător în toate statele membre;
110. reiterează poziția sa legată de DCSB V în ceea ce privește crearea unei FIU europene și necesitatea de a asigura un sistem eficace și coordonat de schimb de informații, precum și baze de date centralizate; subliniază necesitatea de a susține FIU din statele membre, în special în cazurile transfrontaliere;
111. insistă asupra faptului că autoritățile competente nu ar trebui să aștepte să fie copleșite de utilizarea sporită a tehnologiilor digitale de către consilierii fiscali și contribuabili; consideră că autoritățile competente ar trebui să dezvolte în mod corespunzător propriile instrumente și capacități de investigare; consideră că acestea ar putea oferi autorităților competente noi oportunități în ceea ce privește problema recurentă a alocării resurselor sau pentru a îmbunătăți cooperarea între acestea;

4. Intermediarii

112. regretă faptul că, în prezent, intermediarii sunt reglementați în UE într-un mod

neomogen; invită Consiliul să examineze și să adopte rapid propunerea Comisiei privind schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal în ceea ce privește acordurile transfrontaliere raportabile (COM(2017)0335), pentru a face obligațiile de raportare ale intermediarilor mai stricte; încurajează statele membre să analizeze potențialele beneficii ale extinderii domeniului de aplicare al directivei la cazurile pur interne;

113. subliniază necesitatea ca această propunere să elimine lacunele care au potențialul de a permite planificarea fiscală agresivă prin elaborarea de noi norme vizând intermediarii implicați în astfel de practici;
114. observă că administrarea de patrimoniu se face în continuare în mare parte nereglementat și că ar trebui instituite norme și standarde internaționale cu caracter obligatoriu pentru o egalizare a condițiilor competitive și pentru o mai bună reglementare și definire a acestei profesii; invită în acest context Comisia să preia inițiativa în toate forurile internaționale relevante în vederea creării de astfel de standarde și norme;
115. admite că supravegherea ar trebui să se desfășoare în contextul autoorganizării și autoreglementării; invită Comisia să evalueze necesitatea unor acțiuni punctuale din partea UE, inclusiv posibilitatea elaborării de acte legislative, pentru a asigura supravegherea corespunzătoare a autoreglementării entităților care au obligații de raportare, adică prin intermediul unei autorități de reglementare/supraveghere separate și independente;
116. invită Comisia - în colaborare cu statele membre și autoritățile de supraveghere - să emită orientări în vederea standardizării formatelor de raportare pentru entitățile cu obligație de raportare, în scopul de a facilita prelucrarea și schimbul de informații de către FIU;
117. solicită măsuri de reglementare a intermediarilor fiscali care să-i determine pe aceștia să se abțină de la operațiuni de evaziune fiscală și evitare a sarcinilor fiscale și de la protejarea beneficiarilor reali;
118. solicită, în cazul în care intermediarul este stabilit în afara teritoriului UE, ca respectivul contribuabil să fie obligat să transmită în mod direct aranjamentele sale în materie de planificare fiscală potențial agresive, înainte de punerea în aplicare a acestora, autorităților fiscale din țara sa, astfel încât acestea să poată răspunde riscurilor fiscale prin adoptarea unor măsuri corespunzătoare;
119. consideră că norme mai riguroase privind rolul intermediarilor ar aduce beneficii industriei în ansamblu, deoarece intermediarii cinstiți nu vor mai fi dezavantajați de concurența neloyală, astfel separându-se grâul de neghină;
120. solicită sancțiuni mai eficiente, disuasive și proporționale la nivelul UE și la nivelul statelor membre împotriva băncilor și a intermediarilor care sunt implicați în mod conștient, din proprie inițiativă și sistematic în scheme fiscale sau de spălare a banilor ilegale; subliniază că sancțiunile ar trebui să vizeze societățile însele, precum și angajații de la nivelul conducerii și membrii consiliilor de administrație responsabili de aceste scheme; subliniază că sancțiunile substanțiale sunt esențiale și consideră că recurgerea la un regim de expunere publică pentru cazurile confirmate i-ar putea descuraja pe intermediari de la a-și evita obligațiile și ar putea stimula respectarea

normelor;

121. invită statele membre să se asigure că sectoarele cele mai expuse riscurilor generate de schemele opace de proprietate efectivă (așa cum sunt acestea identificate în evaluarea de către Comisia a riscurilor de spălare a banilor) sunt monitorizate și supravegheate în mod eficace; solicită statelor membre să ofere orientări cu privire la factorii de risc care rezultă din tranzacțiile care implică consilieri fiscali, auditori, contabili externi, notari și alți profesioniști independenți din domeniul juridic;
122. solicită o mai bună aplicare a normelor legate de spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală și ca acestea să aibă un efect disuasiv prin creșterea vizibilității publice, în special prin îmbunătățirea statisticilor publice privind măsurile de executare în ceea ce privește profesioniștii care oferă consiliere fiscală și privind spălarea banilor;
123. subliniază că este necesar să se intensifice controlul, supravegherea și coordonarea schemelor naționale de certificare a intermediarilor care desfășoară activități profesionale în domeniul fiscal în UE; invită statele membre să retragă autorizații dacă se demonstrează că intermediarii sunt implicați în promovarea activă sau facilitarea evaziunii fiscale transfrontaliere, planificării fiscale agresive și spălării de bani;
124. invită Comisia să evalueze dacă autoritățile competente din statele membre s-au conformat procedurilor de autorizare a intermediarilor prevăzute deja în legislația Uniunii, de exemplu, în Directiva privind cerințele de capital IV;
125. solicită sectorului să adopte o metodologie prin care privilegiul secretului profesional în relația client-avocat nu împiedică raportarea adecvată a RTS sau raportarea altor activități potențial ilegale, fără a aduce atingere drepturilor garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și principiilor generale ale dreptului penal sau să îmbunătățească metodologia existentă în același sens;
126. invită statele membre să introducă măsuri care să descurajeze intermediarii cu sediul în UE să fie activi în jurisdicțiile incluse pe lista UE a jurisdicțiilor fiscale necooperante și pe lista UE a țărilor cu deficiențe strategice în ceea ce privește regimurile AML/CFT, de exemplu prin excluderea lor de la achizițiile publice; invită, de asemenea, Comisia să realizeze o evaluare de impact privind posibilitatea de a interzice intermediarilor cu sediul în UE să fie activi în jurisdicții incluse pe lista UE a jurisdicțiilor fiscale necooperante și pe lista UE a țărilor cu deficiențe strategice în ceea ce privește regimurile AML/CFT;
127. subliniază că, în vederea îmbunătățirii cooperării internaționale, cerințele de audit și de contabilitate ar trebui coordonate la nivel mondial pentru a descuraja firmele de contabilitate și de audit să participe în cadrul unor structuri fiscale ilegale; consideră, în acest sens, că punerea în practică mai eficace a standardelor internaționale de contabilitate ar trebui considerată un instrument eficient;

4.1. Băncile

128. încurajează toate statele membre să instituie, așa cum se recomandă în DCSB IV, sisteme de registre ale conturilor bancare sau sisteme electronice de recuperare a datelor, care ar asigura accesul unităților de informații financiare (FIU) și al autorităților competente la informații privind conturile bancare; recomandă să se ia în considerare

posibilitatea standardizării și a interconectării registrelor naționale ale conturilor bancare, care ar trebui să conțină toate conturile bancare legate de persoanele juridice sau fizice, cu scopul de a facilita accesul autorităților competente și al FIU;

129. recomandă ca un astfel de registru al conturilor să înregistreze și să publice statistici privind tranzacțiile cu paradisurile fiscale și cu țările cu risc ridicat și să claseze informațiile în funcție de tranzacțiile cu părțile afiliate și de cele cu părțile neafiliate și pentru fiecare stat membru;
130. ia act de constatările potrivit cărora băncile au fost implicate în patru tipuri de activități, și anume punerea la dispoziție și gestionarea structurilor offshore, asigurarea de conturi bancare pentru entitățile offshore, furnizarea altor produse financiare și exercitarea rolului de bancă corespondentă¹; subliniază faptul că este important să se adopte măsuri pentru ca legislația privind băncile corespondente să devină mai clară și mai strictă în ceea ce privește remiterea fondurilor către jurisdicțiile offshore și necooperante, cu obligația de a înceta activitățile în cazul în care nu sunt furnizate informații privind beneficiarul real;
131. solicită aplicarea strictă de sancțiuni eficiente băncilor, care să prevadă suspendarea sau revocarea licențelor bancare ale instituțiilor financiare a căror implicare în promovarea sau facilitarea cazurilor de spălare de bani, de evaziune fiscală sau de planificare fiscală agresivă a fost demonstrată;
132. subliniază importanța unei mai bune coordonări între sediul central și filialele băncilor atât în cadrul UE, cât și cu țările terțe, în scopul de a se asigura respectarea deplină a codurilor interne de conduită și a legislației privind combaterea spălării banilor;
133. relevă faptul că verificările efectuate în cadrul supravegherii bancare la nivel național trebuie să fie sistematice și nu trebuie să se bazeze pe verificări prin sondaj, pentru a se asigura punerea în aplicare integrală a normelor privind combaterea spălării banilor în cadrul tuturor băncilor;
134. solicită acordarea unor competențe suplimentare Băncii Centrale Europene (BCE) și Autorității Bancare Europene (ABE), astfel încât acestea să poată să efectueze verificări periodice de conformitate (atât anunțate în prealabil, cât și neanunțate) în sectorul bancar al UE, în locul sistemului actual în care controalele sunt efectuate numai atunci când un caz concret este cercetat sau a devenit public;
135. solicită să se analizeze fezabilitatea autorizării efectuării unui control bancar de către autoritățile de supraveghere în cazul în care titularul unui cont nu este cunoscut după nume;
136. salută analiza actuală a riscului și a vulnerabilităților din sistemul financiar al UE; subliniază importanța identificării noilor tehnologii și produse financiare care ar putea fi folosite ca instrumente pentru spălarea banilor; solicită ca, pe baza rezultatelor acestei analize, în toate propunerile noi să fie incluse dispoziții de combatere a spălării banilor care să vizeze aceste tehnologii noi, inclusiv FinTech;
137. solicită crearea unui jurământ al bancherului, după exemplul olandez, sub forma unui angajament voluntar al sectorului de a nu avea legături cu paradisurile fiscale;

¹ „Panama Papers: Breaking the Story of How the World’s Rich and Powerful Hide their Money”, Obermayer and Obermaier, 2016.

4.2. *Avocații*

138. reamintește că secretul profesional nu poate fi utilizat pentru protejarea sau ascunderea ilegalităților și nici pentru a acționa în contradicție cu spiritul legii; solicită să se garanteze faptul că privilegiul de secret în relația client-avocat nu îngreunează raportarea adecvată a tranzacțiilor potențial ilegale, fără a aduce atingere drepturilor garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și principiilor generale ale dreptului penal; invită statele membre să emită orientări privind interpretarea și aplicarea privilegiului juridic profesional și să adopte o linie de demarcație clară între consilierea juridică tradițională și avocații care acționează în calitate de operatori financiari;
139. subliniază că un avocat care desfășoară o activitate într-un domeniu care depășește sarcina sa specifică de apărare sau de reprezentare în justiție și de consiliere juridică poate, în anumite împrejurări legate de menținerea ordinii publice, să facă obiectul obligației de a transmite autorităților anumite informații pe care le cunoaște;
140. subliniază că avocații care oferă consiliere clienților ar trebui să poarte aceeași răspundere juridică pentru conceperea unor planuri de evaziune fiscală și a unor strategii de planificare fiscală agresivă care sunt pedepsite prin lege sau pentru crearea de sisteme financiare în scopul spălării de bani; subliniază că, în cazul în care devin complici la fraude, aceștia trebuie să facă în mod sistematic obiectul sancțiunilor penale și al măsurilor disciplinare;

4.3. *Contabilitatea*

141. subliniază că, în vederea îmbunătățirii cooperării internaționale, cerințele aplicabile activității de audit și de contabilitate ar trebui să fie mai bine coordonate la nivel mondial, cu respectarea standardelor europene de legitimitate democratică, transparență, responsabilitate și integritate, pentru a descuraja firmele de contabilitate și de audit, precum și consilierii individuali să elaboreze structuri de evaziune fiscală, planificare fiscală agresivă sau spălare de bani; solicită să se pună în aplicare în mod corespunzător pachetul privind auditul¹ care a fost adoptat recent și să se utilizeze structura instituțională oferită de Comitetul organismelor europene de supraveghere a auditorilor (COESA) pentru cooperarea dintre organismele naționale de supraveghere a auditorilor de la nivelul UE, în vederea consolidării capacității de supraveghere a auditorilor la nivelul UE; consideră, în acest sens, că punerea în practică mai eficace a standardelor internaționale de contabilitate ar trebui percepută ca un instrument eficient pentru a asigura respectarea standardelor europene în materie de transparență și responsabilitate;
142. observă faptul că definiția actuală a UE privind controlul necesar pentru crearea unui grup de întreprinderi ar trebui să se aplice firmelor de contabilitate care fac parte dintr-o rețea de firme asociate prin acorduri contractuale obligatorii din punct de vedere juridic care prevăd deținerea în comun a unui nume sau a pieței de comercializare, a standardelor profesionale, a clienților, a serviciilor de asistență, a mecanismelor de

¹ Directiva 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate (JO L 158, 27.5.2014, p. 196) și Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei (JO L 158, 27.5.2014, p. 77).

finanțare sau a asigurărilor de responsabilitate civilă profesională, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE¹ privind situațiile financiare anuale;

143. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă pentru separarea firmelor de contabilitate și a furnizorilor de servicii financiare sau fiscale, precum și pentru toate serviciile de consiliere, inclusiv un regim de incompatibilitate al Uniunii pentru consultanții fiscali, pentru a-i împiedica pe aceștia să opereze concomitent la nivelul autorităților publice fiscale și al contribuabililor și pentru a preveni alte conflicte de interese;*4. Fiduciile, societățile fiduciare și alte construcții juridice similare*
144. condamnă ferm utilizarea abuzivă a fiduciilor, a societăților fiduciare și a altor construcții juridice similare ca instrumente pentru spălarea banilor; solicită, prin urmare, norme clare care să faciliteze identificarea directă a beneficiarilor reali și, de asemenea, să se impună obligația înregistrării fiduciilor în formă scrisă, în statul membru în care acestea funcționează sau sunt create/administrate;
145. solicită să se creeze registre ale beneficiarilor reali care să fie standardizate, actualizate în mod periodic, accesibile publicului și interconectate la nivelul UE și care să conțină date referitoare la toate părțile participante la societățile fiduciare comerciale și necomerciale, la fiducii, fundații și alte construcții juridice similare, pentru a pune bazele unui registru global;
146. registrul UE privind fiduciile ar trebui să cuprindă: (a) administratorii fiduciari, inclusiv numele, adresele, precum și numele și adresele tuturor persoanelor în numele cărora acționează; (b) contractul de fiducie; (c) toate protocoalele de intenție; (d) numele și adresa constituitorului; (e) numele oricărui executor și instrucțiunile pe care le deține; (f) conturile anuale ale fiduciei; (g) detalii privind toate distribuiri și alocările aferente fiduciilor, cu numele și adresele tuturor beneficiarilor; (h) intermediarii desemnați, inclusiv numele și adresele acestora;
147. solicită Comisiei să evalueze în ce măsură zonele economice libere („freeports”) și acordarea de licențe pentru nave ar putea fi utilizate în mod abuziv în scopuri de evaziune fiscală și, dacă este cazul, să prezinte o propunere corespunzătoare pentru atenuarea acestor riscuri;

5. Aspecte legate de țările terțe

148. subliniază că este necesară o cooperare mai strânsă la nivel mondial, sub auspiciile ONU, în ceea ce privește impozitarea și combaterea spălării banilor, având în vedere faptul că aceste domenii de acțiune au un caracter internațional; subliniază că pot fi realizate soluții eficiente numai prin măsuri bazate pe cooperare, coordonate și întreprinse la nivel mondial și solicită UE să fie o forță motrice care să contribuie la un sistem fiscal echitabil la nivel mondial; subliniază că orice acțiune a UE la nivel internațional va fi eficientă și credibilă numai dacă niciun stat membru al UE sau niciun teritoriu de peste mări (TTPM) nu acționează ca un paradis fiscal sau ca o jurisdicție opacă;

¹ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

149. constată cu îngrijorare faptul că între numărul de societăți de tip „cutie poștală”, deciziile fiscale, anumite jurisdicții fiscale din țări terțe și anumite state membre ale UE există o strânsă corelare; salută schimbul automat de informații dintre statele membre ale UE privind deciziile lor fiscale; își exprimă totuși îngrijorarea cu privire la faptul că unele state membre sau unele dintre teritoriile acestora care funcționează ca „paradisuri fiscale” emit „decizii fiscale pe cale orală” pentru a eluda această obligație; solicită Comisiei să continue să investigheze această practică;
150. subliniază că UE ar trebui să-și renegocieze acordul comercial, cel economic și alte acorduri bilaterale pertinente cu Elveția pentru a le adapta la politica UE de combatere a fraudelor fiscale, la legislația UE de combatere a spălării banilor și la legislația UE de combatere a finanțării terorismului, astfel încât să fie eliminate lacunele grave din sistemul de supraveghere elvețian care permite existența în continuare a unei politici a secretului bancar, iar crearea de structuri offshore peste tot în lume, fraudă fiscală și evaziunea fiscală nu constituie infracțiuni, supravegherea fiind totodată slabă, entitățile care sunt supuse obligației de raportare neavând un sistem adecvat de autoreglementare, iar avertizorii fiind supuși unei urmăriri penale și intimidări agresive;
151. consideră că UE ar trebui să își asume o poziție comună prin intermediul Comisiei atunci când se negociază acorduri fiscale cu țările terțe, în loc să continue practica negocierilor bilaterale care produc rezultate nesatisfăcătoare; consideră că aceeași abordare ar trebui adoptată de UE în negocierea viitoarelor acorduri de liber schimb, de parteneriat și de cooperare, prin includerea unor clauze privind buna guvernare fiscală, a unor cerințe de transparență și a unor dispoziții privind combaterea spălării banilor;
152. subliniază importanța consolidării dispozițiilor privind combaterea evitării sarcinilor fiscale prevăzute de CCCTB pentru a elimina problema stabilirii de prețuri de transfer către jurisdicțiile din țări terțe, ce conduce la diminuarea bazei impozabile pentru întreprinderile din Uniune;
153. consideră, în special, că procesul de negociere a viitoarelor acorduri comerciale sau de parteneriat sau de revizuire a acordurilor existente ar trebui să cuprindă o clauză obligatorie privind condiționalitatea fiscală și ar trebui să asigure, totodată, respectarea standardelor internaționale ale planului de acțiune al OCDE privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor și a recomandărilor Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI);
154. solicită ca rubricile privind „investițiile” sau „serviciile financiare” din viitoarele acorduri comerciale sau de parteneriat să fie negociate pe baza principiului listelor pozitive, astfel încât numai sectoarele financiare necesare dezvoltării comerciale, economia reală și gospodăriile familiale să beneficieze de facilitățile și de liberalizarea prevăzute de acordul dintre Uniune și partea terță;
155. solicită includerea unor măsuri eficace de punere în aplicare în toate acordurile internaționale privind schimbul de informații între autoritățile fiscale, pentru a se asigura execuția lor adecvată de către toate jurisdicțiile; solicită, de asemenea, ca toate jurisdicțiile să pună în aplicare în mod adecvat proceduri automate eficiente, disuasive și proporționale pentru impunerea sancțiunilor în caz de nerespectare;
156. subliniază importanța unei reciprocități depline și eficiente în cadrul unor acorduri cum este cel referitor la aplicarea Legii conformității fiscale a conturilor străine (FATCA) și al altor acorduri similare;

157. invită statele membre în cauză să valorifice posibilitatea oferită de relațiile lor directe cu țările vizate pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea exercitării de presiuni asupra țărilor și teritoriilor lor de peste mări (TTPM)¹ și a regiunilor ultraperiferice² care nu respectă standardele internaționale în materie de cooperare fiscală, transparență și combatere a spălării banilor; consideră că ar trebui să se adopte măsuri pentru a asigura respectarea efectivă de către aceste teritorii a cerințelor UE în materie de transparență și de diligență;
158. subliniază importanța unor definiții clare ale termenilor „jurisdicție offshore”, „țară de peste mări” și „regiune ultraperiferică”, deoarece fiecare dintre acești termeni se referă la diferite sisteme juridice, practici și regimuri; subliniază necesitatea combaterii tuturor formelor de fraudă fiscală și evaziune fiscală, indiferent de locul în care se produc acestea; ia act de faptul că actualele regimuri din regiunile ultraperiferice aplică legislația Uniunii și respectă standardele Uniunii și cele internaționale, cu statutul lor special, astfel cum este prevăzut în articolul 349 din TFUE și astfel cum a confirmat Curtea de Justiție a Uniunii Europene în decizia sa C132/14³;
159. consideră că riscul utilizării abuzive a legislației în materie de protecție a vieții private și a datelor nu poate fi invocat pentru a-i proteja cei implicați în activități ilicite sau ilegale de rigorile legii;
160. solicită organizarea unui summit la nivel mondial privind combaterea spălării de bani, a fraudei fiscale și a evaziunii fiscale, pentru a soluționa problema opacității din sectorul financiar, pentru a intensifica cooperarea internațională și a exercita presiune asupra tuturor țărilor, în special asupra centrelor lor financiare, impunându-le acestora să respecte standardele mondiale și îi solicită, în același timp, Comisiei să își asume inițiativa pentru un astfel de summit;
161. invită Comisia să efectueze o evaluare a raportului global cost-beneficiu și a impactului potențial al nivelurilor ridicate de impozitare asupra repatrierii capitalului din țări terțe care mențin un nivel redus de impozitare; solicită Comisiei și Consiliului să evalueze normele fiscale privind plata amânată a impozitului în Statele Unite, potențiala amnistie fiscală anunțată de noua administrație și posibila subminare a cooperării internaționale;
162. subliniază importanța unui schimb bilateral și îmbunătățit de informații între țările terțe și FIU din UE;
163. reamintește că valoarea ajutorului pentru susținerea mobilizării resurselor interne este încă scăzută și îndeamnă Comisia să sprijine țările în curs de dezvoltare în combaterea evitării sarcinilor fiscale și să sporească asistența financiară și tehnică pentru respectivele administrații fiscale naționale, în conformitate cu angajamentele asumate

¹ Groenlanda, Noua Caledonie și teritoriile dependente, Polinezia Franceză, Teritoriile Australe și Antarctice Franceze, Insulele Wallis și Futuna, Mayotte, Saint-Pierre și Miquelon, Aruba, Antilele Olandeze (Bonaire, Curaçao, Saba, Sint-Eustatius, Sint-Maarten), Anguilla, Insulele Cayman, Insulele Falkland, Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud, Montserrat, Pitcairn, Sfânta Elena și teritoriile dependente, Teritoriile Antarctice Britanice, Teritoriile Britanice din Oceanul Indian, Insulele Turks și Caicos, Insulele Virgine Britanice și Bermuda.

² Regiunile ultraperiferice: Insulele Canare, Réunion, Guyana Franceză, Martinica, Guadelupa, Mayotte, Saint-Martin, Azore și Madeira.

³ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:62014CJ0132&from=EN>

prin Agenda de acțiune de la Addis Abeba;

Țările în curs de dezvoltare

164. solicită UE să țină seama de aspectele juridic specifice și de vulnerabilitățile corespondente ale țărilor în curs de dezvoltare, spre exemplu de capacitățile insuficiente ale autorităților naționale însărcinate cu combaterea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a spălării de bani; subliniază că este necesar să se prevadă perioade de tranziție adecvate pentru țările în curs de dezvoltare care nu dispun de capacitatea de a colecta, de a gestiona și de a partaja informațiile solicitate în contextul schimbului automat de informații;
165. subliniază faptul că, la conceperea acțiunilor și politicilor de combatere a evitării sarcinilor fiscale, ar trebui să se acorde o atenție specială la nivel național, la nivelul UE și la nivel internațional situației țărilor în curs de dezvoltare și, în special, țărilor cel mai puțin dezvoltate, care sunt de obicei cele mai afectate de practicile de evitare a sarcinilor fiscale ale societăților și au baze impozabile foarte limitate și o pondere scăzută a impozitelor din PIB; subliniază că aceste acțiuni și politici ar trebui să contribuie la generarea de venituri publice proporționale cu valoarea adăugată generată pe teritoriul țărilor în cauză, pentru a le permite acestor țări să își finanțeze în mod adecvat strategiile de dezvoltare;
166. invită Comisia să intervină pe lângă Uniunea Africană (UA) pentru ca la Convenția Uniunii Africane privind prevenirea și combaterea corupției, aceasta să evedențieze măsurile de combatere a fluxurilor financiare ilicite;
167. invită UE și statele membre să consolideze coerența politicilor în favoarea dezvoltării în acest domeniu și își reiterează invitația de a efectua o analiză a efectului de propagare în ceea ce privește toate politicile fiscale naționale și ale UE, pentru a evalua impactul acestora asupra țărilor în curs de dezvoltare în contextul tratatelor fiscale convenite și al acordurilor de parteneriat economic (APE);
168. invită statele membre să asigure în mod corespunzător un tratament echitabil al țărilor în curs de dezvoltare atunci când negociază tratate fiscale, luând în considerare situația specială a acestora, și să asigure o distribuție echitabilă a drepturilor de impozitare între țările de origine și de rezidență; solicită, în acest sens, aderarea la modelul convenției ONU privind impozitarea și asigurarea transparenței în ceea ce privește negocierile privind tratatele;
169. solicită intensificarea sprijinului internațional acordat țărilor în curs de dezvoltare pentru a combate corupția și lipsa de transparență, ce facilitează fluxurile financiare ilicite; subliniază că, pentru a combate fluxurile financiare ilicite, este necesară o cooperare internațională strânsă și o acțiune concertată a țărilor dezvoltate și a țărilor în curs de dezvoltare, în parteneriat cu sectorul privat și cu societatea civilă; subliniază necesitatea de a participa la consolidarea capacităților administrațiilor fiscale și la transferul de cunoștințe către țările partenere;
170. solicită ca asistența oficială pentru dezvoltare să se concentreze mai mult pe punerea în aplicare a unui cadru de reglementare adecvat și pe consolidarea administrației fiscale și a instituțiilor responsabile cu combaterea fluxurilor financiare ilicite; solicită ca această asistență să se concretizeze prin furnizarea de expertiză tehnică privind gestionarea

resurselor, prin informații financiare și prin reglementări împotriva corupției;

171. regretă faptul că actualul comitet pentru impozitare al OCDE nu este suficient de incluziv; reamintește poziția sa¹ cu privire la crearea unui organism global în cadrul ONU, care să fie echipat în mod corespunzător și dotat cu resurse suplimentare suficiente pentru a garanta că toate țările pot participa pe picior de egalitate la elaborarea și reformarea politicilor fiscale de la nivel mondial;
172. regretă faptul că, pentru a nu fi calificate drept jurisdicții necooperante, țările în curs de dezvoltare trebuie să plătească pentru a fi considerate participante la Forumul mondial al OCDE privind transparența și schimburile de informații în scopuri fiscale, în cadrul căruia practicile acestora sunt supuse unei evaluări în funcție de criteriile de referință la stabilirea cărora nu au participat pe deplin;
173. subliniază rolul esențial pe care trebuie să îl îndeplinească organizațiile regionale și cooperarea la nivel regional în exercitarea unui control fiscal transnațional, cu respectarea principiului subsidiarității și al complementarității; solicită elaborarea în comun a unui model de convenție în domeniul fiscal pentru evitarea dublei impuneri și pentru prevenirea abuzurilor; reamintește că, în acest scop, cooperarea și schimburile de informații dintre diferitele servicii de informații vor fi esențiale;
174. reamintește că paradisurile fiscale acapareză resursele naturale mondiale, în special pe cele ale țărilor în curs de dezvoltare; insistă ca UE să sprijine țările în curs de dezvoltare în combaterea corupției, a activităților infracționale, a fraudei fiscale și a spălării banilor; invită Comisia să ajute aceste țări să combată, prin intermediul cooperării și al schimbului de informații, erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor către paradisurile fiscale și băncile care mențin secretul bancar; subliniază că toate aceste țări trebuie să respecte standardele globale comune pentru schimbul automat de informații privind conturile bancare;
175. invită Comisia să includă în viitorul acord privind relațiile dintre UE și țările ACP după 2020 dispoziții privind combaterea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale și a spălării banilor;
176. invită Comisia să elaboreze, fără întârziere, măsuri suplimentare pentru a consolida legislația europeană privind minereurile din zonele de conflict; subliniază că aceste măsuri trebuie să stabilească o abordare integrată în vederea consolidării dialogului permanent cu țările din care provin minereurile și, astfel, să promoveze standarde internaționale privind obligația de diligență și de transparență, astfel cum sunt definite în orientările OCDE;
177. consideră că comunitatea internațională, inclusiv parlamentele, trebuie să ia toate măsurile necesare pentru introducerea de politici comerciale și fiscale transparente și eficiente; solicită ca acțiunile întreprinse la nivel internațional de OCDE, G20, G8, G77, UA, Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional (FMI) și Banca Asiatică de Dezvoltare (BAD) să fie mai coerente și mai bine coordonate;

6. Avertizorii

¹ Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2016 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (Texte adoptate, P8_TA(2016)0310).

178. își exprimă temerea că urmărirea în instanță a avertizorilor în scopul protejării secretelor poate descuraja dezvăluirea practicilor abuzive; subliniază că măsurile de protecție trebuie să fie concepute pentru a proteja persoanele care acționează în interesul public și să evite destabilizarea avertizorilor, ținând seama, totodată, de drepturile garantate prin lege ale societăților;
179. invită Comisia să realizeze, cât mai curând posibil, o analiză aprofundată a posibilului temei juridic pentru viitoare acțiuni la nivelul UE și, acolo unde este cazul, să prezinte acte legislative cuprinzătoare, care să se aplice atât sectorului public, cât și sectorului privat, inclusiv instrumente care să sprijine avertizorii și să le asigure o protecție eficace, precum și o asistență financiară corespunzătoare cât mai curând posibil; consideră că avertizorii ar trebui să aibă libertatea de a raporta anonim sau de a depune plângeri, cu prioritate, în cadrul mecanismelor interne de raportare ale organizației în cauză sau către autoritățile competente și, de asemenea, că ar trebui să fie protejați, indiferent de canalul de raportare ales;
180. recomandă Comisiei să analizeze cele mai bune practici din programele destinate avertizorilor aflate deja în vigoare în alte țări din lume și să realizeze o consultare publică pentru a cunoaște punctul de vedere al părților interesate cu privire la mecanismele de raportare;
181. atrage atenția asupra rolului jurnalismului de investigație și solicită Comisiei să se asigure că propunerea sa oferă același nivel de protecție jurnaliștilor de investigație și avertizorilor;
182. consideră că angajatorii ar trebui să fie încurajați să instituie proceduri de avertizare internă și că în cadrul fiecărei organizații ar trebui să existe o persoană responsabilă pentru primirea avertizărilor; consideră că reprezentanții lucrătorilor ar trebui să fie implicați în desemnarea acestui responsabil; recomandă instituțiilor UE să dea un exemplu prin crearea rapidă a unui cadru intern de protecție a avertizorilor;
183. subliniază importanța campaniilor de sensibilizare în rândul angajaților și al altor persoane cu privire la rolul pozitiv pe care îl joacă avertizorii și la cadrele juridice deja existente legate de avertizări; încurajează statele membre să pună în aplicare campanii de sensibilizare; consideră că este necesar să se introducă măsuri de protecție împotriva oricăror practici de retorsiune și destabilizare aplicate în cazul avertizorilor și să se ofere despăgubiri complete pentru toate prejudiciile suferite de aceștia;
184. invită Comisia să creeze o serie de instrumente pentru a asigura protecție împotriva procedurilor judiciare nejustificate, a sancțiunilor economice și a discriminării avertizorilor și solicită, în acest context, crearea unui fond general prin care să se ofere susținere financiară corespunzătoare avertizorilor a căror subzistență este pusă în pericol ca urmare a divulgării unor fapte relevante, care să fie finanțat parțial din sumele recuperate sau din amenzile aplicate;

1877. Cooperarea interinstituțională

7.1. Cooperarea cu Comisia de anchetă privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală (PANA)

185. reiterează importanța respectării principiului cooperării loiale între instituțiile UE;
186. consideră că schimbul de informații între instituțiile UE ar trebui să fie intensificat, în

special în ceea ce privește transmiterea de informații pertinente comisiilor de anchetă;

187. regretă faptul că Consiliul, Grupul său de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor, precum și unele state membre au dat dovadă de puțin interes față de solicitările de cooperare din partea Comisiei PANA; consideră că pentru realizarea unor eforturi comune și obținerea unor rezultate mai bune este esențial ca statele membre să se implice mai profund; intenționează să monitorizeze activitățile și progresul Grupului de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor prin intermediul unor audieri regulate; invită Comisia să prezinte o propunere legislativă conform dispozițiilor articolului 116 din TFUE până la jumătatea anului 2018 dacă statele membre nu adoptă până atunci o reformă a mandatului Grupului de lucru pentru codul de conduită;
188. își exprimă regretul pentru faptul că nici chiar documentele care ulterior au devenit publice nu au fost puse integral la dispoziția comisiei de anchetă a Parlamentului European;
189. reamintește că, în decembrie 2015, Consiliul ECOFIN a invitat Grupul de lucru la nivel înalt să tragă concluzii cu privire la necesitatea de a consolida guvernanta generală, transparența și metodele de lucru și de a finaliza reforma Grupului de lucru pentru codul de conduită în cursul Președinției neerlandeze; reamintește că, în martie 2016, Consiliul ECOFIN a invitat Grupul de lucru la nivel înalt pentru chestiuni fiscale să examineze noua guvernanta, transparența și metodele de lucru, în special în ceea ce privește eficiența procesului decizional și, totodată, în legătură cu utilizarea normei privind consensul larg în 2017; așteaptă cu interes rezultatele acestor eforturi;

1937.2. *Dreptul de anchetă al Parlamentului European*

190. subliniază că actualul cadru juridic privind activitatea comisiilor de anchetă în cadrul Parlamentului European este depășit și nu asigură condițiile necesare pentru exercitarea efectivă a dreptului de anchetă al Parlamentului European;
191. subliniază că lipsa de competențe și accesul limitat la documente au îngreunat și au întârziat în mod semnificativ activitățile desfășurate în cadrul anchetei, având în vedere caracterul temporar al investigației, și nu au permis evaluarea completă a pretinselor încălcări ale dreptului UE;
192. remarcă faptul că, în contextul activităților desfășurate de mai multe comisii de anchetă și comisii speciale (inclusiv Comisia PANA) instituite recent, Comisia și Consiliul nu au furnizat, în unele cazuri, documentele solicitate, iar în alte cazuri au furnizat documentele solicitate numai după întârzieri prelungite; solicită introducerea unui mecanism de responsabilitate pentru a asigura transferul imediat și garantat către Parlament al documentelor pe care comisia de anchetă sau comisia specială le solicită și are dreptul să le acceseze;
193. consideră că dreptul de anchetă este o competență importantă a Parlamentului; invită instituțiile UE să consolideze dreptul de anchetă al Parlamentului în temeiul articolului 226 din TFUE; este ferm convins că capacitatea de a cita persoanele relevante pentru o anchetă și de a avea acces la documentele relevante este determinantă pentru funcționarea adecvată a comisiilor parlamentare de anchetă;
194. subliniază că, pentru exercitarea controlului democratic asupra executivului, este

esențial ca Parlamentului să i se confere competențe de anchetă similare celor ale parlamentelor naționale din statele membre ale UE; este de părere că, pentru a-și exercita acest rol de control democratic, Parlamentul trebuie să fie abilitat să citeze martorii și să le impună să se prezinte și să furnizeze documente; consideră că, pentru ca aceste drepturi să fie exercitate, statele membre trebuie să convină asupra aplicării de sancțiuni persoanelor care nu se prezintă sau nu furnizează documente, în conformitate cu legislația națională care reglementează anchetele parlamentare la nivel național; reiterează sprijinul Parlamentului pentru poziția prezentată în raportul din 2012 cu privire la această chestiune¹;

195. este decis să înființeze o comisie permanentă de anchetă, după modelul Congresului SUA;
196. invită grupurile politice ale Parlamentului să decidă cu privire la crearea unei comisii speciale temporare în cursul actualului mandat, care să urmărească activitatea comisiei PANA și să investigheze recente dezvăluiri din dosarul „Paradise Papers”;
197. fără a aduce atingere niciunei alte măsuri relevante, solicită ca, în conformitate cu articolul 116a alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European, Secretarul General să retragă ecusoanele de acces pe termen lung oricărei entități care a refuzat să dea curs unei invitații oficiale de a se prezenta înaintea unei comisii de anchetă;
198. solicită statelor membre să acționeze fără întârziere pentru a îmbunătăți nivelul de transparență, responsabilitate și eficacitate a metodelor de lucru ale Grupului de lucru pentru codul de conduită;
199. solicită Grupului de lucru pentru codul de conduită să prezinte un raport anual în care să identifice și să descrie cele mai dăunătoare practici fiscale folosite pe teritoriul statelor membre și să specifice ce măsuri de remediere au fost adoptate;
200. solicită finalizarea reformei necesare a Grupului de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor, asigurându-se transparența deplină și implicarea tuturor instituțiilor UE și a societății civile; solicită ca această reformă să redefinească în mod radical structura de guvernare și de transparență a Grupului de lucru pentru codul de conduită, inclusiv mandatul și regulamentul său de procedură, precum și procesul de luare a deciziilor și criteriile pentru identificarea practicilor fiscale dăunătoare adoptate de statele membre;

7.3. Alte instituții

201. salută înființarea, ca o primă măsură, a unui Parchet European (EPPO) unic și independent și solicită statelor membre să participe la această inițiativă;
202. solicită să i se acorde Comisiei competențe de execuție pentru a se asigura punerea în aplicare eficientă și consecventă a legislației Uniunii în statele membre și un control mai puternic al Parlamentului European;
203. solicită să se creeze în cadrul Comisiei un nou Centru pentru coerența și coordonarea politicilor fiscale la nivelul Uniunii (TPCCC), care să abordeze deficiențele sistemice în

¹ JO C 264 E, 13.9.2013, p. 41.

cooperarea dintre autoritățile competente de la nivelul UE;

204. solicită, de asemenea, să se întărească în mod considerabil cooperarea la nivelul FIU.net din cadrul Europol și propune ca activitățile acestuia să fie legate de viitorul TPCCC în speranța apariției unui „Europol fiscal” care să fie în măsură să coordoneze politicile fiscale ale statelor membre și, în același timp, să consolideze capacitatea autorităților din statele membre de a ancheta și a dezvălui schemele fiscale ilegale de la nivel internațional;

205. invită statele membre ca, în procesul de reformare a tratatelor, să sprijine adoptarea deciziilor în domeniul politicii fiscale cu o majoritate calificată în Consiliu și în cadrul procedurii legislative ordinare;

o

o o

206. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare și raportul final al comisiei de anchetă Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.